A kisbaba valódi szükségletei

Amikor
várva várt kisba-bánk elõször jelentkezik, természetesen elsõ
gon-dolataink egyike, hogy szeretnénk neki mindent megadni, amit csak
lehet. De vajon tudjuk-e, hogy mi az a minden, amire a kisbabának
szüksége van?

Ha körülnézünk az üzle-tek kínálatában, elolvas-suk a mamáknak szóló
hirdetéseket, megnézzük a reklámokat, akkor köny-nyen azt a képet
kaphat-juk, hogy a babának mi-nél drágább, és igazán mindenttudó
szerkezetek-re, rengeteg, pénzért kapható felszerelésre van szüksége.

Csodálatosan dekorált, színben harmonizáló gye-rekszobára,
baldachinos ágyra. Fölötte az elma-radhatatlan, forgó-zenélõ
szerkentyû, amibõl már létezik távirányítós kivite-lû is, hogy addig se
kell-jen odamenni a baba ágyához, amíg azt felhúz-zuk. Szuper,
többfunkci-ós, több fokozatban dönt-hetõ, a legújabb divatszí-nekben
készülõ baba-kocsira. Formatervezett kiskádra, amiben már tar-tani sem
kell a babát: he-lyettünk körülöleli a mû-anyag. Bébiõrre, ami
he-lyettünk figyel, amikor kis-babánk a család életétõl távol alszik a
szobájában.

Csupa olyasmi, ami való-jában a pénzrõl szól, olyasmi, amit a
gyártónak megéri megvetetni a szü-lõkkel. Az erõszakos mar-keting
könnyen elhiteti velünk, hogy nem is va-gyunk jó szülõk, ha nem
szerezzük be mindezt, és mindezekbõl a legjobbat a gyerekünknek -
nagyon mély érzéseinkre próbál-nak hatni ezzel az üze-nettel! Hiszen ki
ne sze-retne a lehetõ legjobb anyukája-apukája lenni a gyermekének?
Ezért akár erõnkön felül is költünk a babafelszerelésre, mert félünk
attól, hogy netán azon múlna a gyerekünk boldogsága, hogy nem kapott
meg valamit.

De valóban ezektõl lesz boldog? Valóban ezekre lenne szüksége? Vagy
egészen más dolgokra, amikre nem készít fel minket senki? Mert ezek a
más dolgok nem kerülnek pénzbe, csupán idõbe és energiába, így egyetlen
cégnek sem érdeke, hogy reklám-kampányt indítson mellettük.

Vajon mik a kisbaba valódi szükségletei?

Az biztos, hogy nagyon nagy szüksége van testkontaktusra.
A testkontaktus iránti igény a táplálkozási szükséglettel egyenlõ
erõs-ségû! Semmilyen remekbe szabott baba-kocsi, kiságy, zenélõ
szerkezet, szobahinta nem tudja pótolni apa vagy anya ölelését és
ringatását, és nem is szabadna ennek kiváltására használni az
elõbbieket. A test-kontaktus, az ölelés egy olyan összetett helyzet,
amiben a baba érzékeli a szülõ lélegzését, szívdobogását, illatát,

mozdulata-it, amelybõl biztonságban meg tudja figyelni az õt körülvevõ világot. És ezáltal tud fejlõdni.

Szüksége van válaszkész gondozásra, arra, hogy a szülõ az igényeire a lehetõ leggyorsabban és legmegfelelõbben reagál-jon. A kisbaba nem képes még a késleltetés-re, hiába is várnánk el tõle, így fontos, hogy a szükségletei hamar kielégüljenek. Ennek a biztonságos érzésnek a hátterén alakítja ki a kötõdést, tanulja meg a késleltetést, és lesz képes majd késõbb is megosztani problémáit és örömeit. Nem szabad bedõlni a riogatás-nak, hogy a mindig felvett kisbaba idõvel a család zsarnokává válik, aki ugráltatni fogja a szüleit. Az újszülött nem azzal a szándékkal érkezik közénk, hogy uralkodjon rajtunk, ug-ráltasson minket, vagy kellemetlenséget okozzon, csupán az igényeit közli. De mivel ezek nagyon mélyrõl fakadó szükségletek, épp ha nem elégülnek ki, akkor fognak kerülõutakat keresni maguknak.

Az érzelmi biztonságban felnövõ gyerek képes mások érzelmeit és szükségleteit is felismerni és tiszteletben tartani, amikor elég éretté válik erre, ellentétben a bizonytalan emberrel, aki mindig arra fog törekedni, hogy elsõsorban a saját igényei elégüljenek ki a lehetõ legnagyobb mértékben.

Szüksége van az igény szerinti szoptatás-ra, arra, hogy a szoptatás ne csak az etetés módját jelentse, hanem egyben vigasza, álomba ringatója, nyugtatója, fájdalom-csillapítója is legyen a babának. A természet mindent megtett azért, hogy a szoptatás így mûködhessen, az anyatej tartalmazza az ehhez szükséges anyagokat - nekünk csak élnünk kell velük oly módon, hogy mindig mellre tesszük a kisbabát, amikor õ azt igényli.

Szüksége van rá, hogy velünk lehessen, hogy ott tartózkodhasson, ahol a család élete zajlik, hogy ne legyen kizárva, kirekesztve a társas érintkezésbõl, a zajokból, beszélge-tésekbõl, tevékenységekbõl. Hogy megfigyel-hesse a családot mûködés, élet közben, hogy emberi zajokkal legyen körülvéve. Hogy része legyen a mindennapjainknak - nappal és éjjel is.

És szüksége van arra, hogy szeretve érezze magát, hogy azt élhesse meg, hogy az õ jöttének örültek a szülei. És ezt az érzést mind a fentiekbõl tudja leszûrni.

Mennyivel könnyebb megvásárolni a legmo-dernebb szerkezeteket, és elégedetten hát-radõlni, hogy mindent megtettünk a gyerme-künkért, mint rászánni a figyelmünket, idõn-ket, energiánkat, nappalunkat és éjszakán-kat, hogy gondozzuk, szeressük, megértsük a kisbabánkat!

Persze jó, ha valaki megengedheti magának a kényelmi berendezéseket, de ezek sosem helyettesíthetik a kisbaba valódi igényeire való odafigyelést!

Ahogy írtam, a kisbaba tényleges szükség-leteire általában nem hívja föl senki sem a leendõ szülõk figyelmét. De talán segíthet a felkészülésben, ha még várandósan ellá-togatunk egy La Leche Liga csoportba, ahol a kötõdõ nevelést a gyakorlatban meg-élõ édesanyák tapasztalatait hallgathatjuk meg arról, hogy milyen is az élet a kis-babával, minek is vehetjük igazán hasznát a mindennapokban.

Schneiderné Diószegi Eszter

pszichológus, LLL csoportvezetõ, szoptatási szaktanácsadó

Forrás: LLL